

O prázdninách v srpnu rok 1968 byla Jana Kučerová spolu s bratřenci na prázdninách u své babičky v Bílukách, vesničce několik kilometrů od klatovského letiště. Na zahradě měli postavený stan z dek, ve kterém všichni spali.

...byli jsme s mými bratřenci u babičky a měli jsem postavený stan z dek na zahradě a v tom jsme spali.

V noci z 20. na 21. srpna je náhle probudil hluk (zvuk přelétajících letadel). Nad jejich hlavami přelétala vojenská letadla a blížila se k přistání na nedalekém klatovském letišti. Byl to děsivý zvuk. Nikdo nevěděl, co se děje. Z domu vyběhla babička a vyděšeně běžela pro svá vnoučata na zahradu.

...úplně se jí třásl hlas a byla celá roztřesená. „Musíte jít spát dovnitř, děti, pojd'te dovnitř, bude válka.“

Hned druhý den ráno si pro malou Janu přijeli její rodiče, kteří byli také z příchodu vojáků vystrašeni. Pak se společně autem vraceli do Klatov. Cesta vedla přímo kolem klatovského letiště.

Můj otec zpomalil auto a řekl nám zásadní pokyn, který si pamatuji do dneška, tolik skoro těch 60 let, že řekl: „Nemluvte, nesmějte se a nedívejte se jim do očí.“ Normálně jsme krokem tím autem projížděli kolem těch vojáků, kteří se asi na nás dívali a měli samopaly na rameni. Tak kolem toho projíždělo civilní auto - táta, máma a sedmileté dítě.

Pravděpodobně silný zážitek a nejspíš i první dětské setkání s komunistickým zlem způsobilo i pozdější odhodlání se této moci postavit. Nebylo tedy náhodou, že mladá Jana chtěla být součástí neoficiálního kulturního dění, které bylo za komunismu úzce spjaté s politikou. Právě kultura byla možností, jak vyjádřit svůj odpor k režimu, který byl trestán nejen výslechy, vyhrožováním, ale i vězněním.

Zrovna tak nejspíš nebylo náhodou, že právě ona byla první, kdo v Klatovech 22. listopadu 1989 veřejně vystoupil a pravdivě informoval o studentské stávce a dění v Praze na Národní třídě. S odvahou o to větší, že tou dobou byla už maminkou malé holčičky.

Já jsem vlastně ten večer tu moji půlroční dceru položila do postýlky u těch mých rodičů, uspala jsem ji a odešla jsem na ten meeting, kde jsem nevěděla, jestli nás náhodou ta tehdejší STB nepozatýká.

